

Szerkesztő: Brassó, Nagy- s Czárna-utca sarkán
Brassó, Nagy- s Czárna-utca sarkán
Papp F. utorraktára fölött, 1. em.
hol a szerkesztő hétköznapiokon délelőtt
9-11 óra között,
Bolyai, nester-utca 325. sz. a.,
hol minden délután alálható
A lap szellemi részét illető min-
den közlemény, valamint
az előfizetési pénzek és hirdetések
bérmentesen de küldendőek
Kéziratot vissza nem datnak.

BRASSÓ

ELŐFIZETÉSI ÁR
helyben házhoz hordva v. vidékre
postán küldve:
Egész évre 7 frt, félévre 3 rt 50 kr
negyedévre 1 frt 80 kr.
Külföldre egész évre 20 frank.

HIRDETÉSEK DÍJA:
4 hasábos gármond-sor helye 5 kr (1—10 so
helye 50 kr.) Nagyobb és többszöri hirde-
téseknek kedvezmény.
Minden egye, hirdetés bélyegdíja 30 kr
Nyílt-tér sora 10 kr.
Hirdetések és nyílt-tér előre fizeten

Politikai, társadalmi, közgazdászati, közművelődési és szépirodalmi lap.

A brassói és erzsébetvárosi kir. törvényszékek s ezekhez tartozó brassói, fogarasi, hosszufalusi s zernesti, licsó-szentmártoni, erzsébetvárosi hosszuaszoói, köhalmi, medgyesi, nagy-sinki, segesvári s szegedi kir. járásbíróságok hivatalos hirdetője.

MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN s SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban a kiadóhivatalban; Budapesten: Lang Lipót, Haasenstein s Vogler János; Dukas s Mezei, Goldberger A., Eckstein Bernát; Bécsben: Daube s társa, Haasenstein és Vogler Otto Maasz, Schalek Henrik, Oppelk Alajos, Dukas M.; Berlinben: Rudolf Mosse; Frankfurtban: Daube G. L. és társa hirdetésirodájában.

69-ik szám.

Brassó, Csütörtök, június 21-én.

IV. évfolyam 1888.

II. Vilmos.

Budapest, 1888. június 19.

Fenn a magas hegyormon hamarabb kel fel a nap, mint lenn a völgy mélyén. Még sötét árnyék borítja a síkot, mikor a hegy-csúcson már világít a nap s forró sugarakat küld le; és mégis ott fenn a reggeli nap forró lehellete alatt csillogva s villogva, de fel nem melegedve, örök jég dermed, míg alant még a hűvös árnyékban is enyhe meleggel susog a zefir s ezer mozgalmas élet keletkezik.

Egy korona örökösenek nem adatott meg az, hogy más emberhez hasonlóan teljes szívvel átengedje magát a gyásznak és panasznak; még ravatalon nyugszik a legdrágább, kitől a halál megrabolta őt és már is parancsolnia kell fájdalmanak s hivatását teljesíteni: az ő napja elérkezett, munkához kell látnia.

Egy császárfi, főleg egy Hohenzollern, nem gondolkozik kötelességei teljesítésén; — császárrá lévén, haladéktalanul érvényesíti valamely uralkodói tény által méltóságának, szuverén kötelmeinek elismerését. Hogy II. Vilmos császár, nemes atyjának halála után 24 órát sem mulasztott el, hanem még a legelső keserű fájdalomból is, melylyel az általa szenvedett pótolhatlan veszteség gyermeki szívét eltöltötte, kiszabadította magát, hogy császárnak és királynak legyen manifesztálva: ez Hohenzollern-vérében van; hogy első nyilatkozata a hadsereghez van intézve: az individualitásban fekszik.

II Vilmos testestől-lelkestől katona. Több van benne nagyatyja lényéből, mint atyjából, a ki lelkes katona volt ugyan s bátor mint bárki, de mégis inkább ember. Az új német császár a nép szívének szelidebb hajlamaihoz, az emberiség rokonszenvéhez talán közelebb jutott volna, ha jelleme a nemes Frigyesére üt vala. De nem kell feledni, hogy a német hadsereg végre is korábban és erőteljesebben mint bármely más, az általános védkötelezettség széles alapján épült fel és II. Vilmos császár, midőn a hadsereggel — mint hadi parancsában oly meggyőződéstől melegen mondja — egynek érzi magát, a német néppel is egynek kell éreznie magát, mert a hadsereg a fegyver alatt álló nép.

Ugyanazon szigorú kötelességérzet, ugyan-

azon lángoló lelkesedés, mely a fiatal császár első hadiparancsából beszél, jutott érvényre azon üzenetben is, melyet a nem fegyveres néphez intézett, ép oly világosan és határozottan, mint a hogy az új német császárt minden katonás természete sem fogja előreláthatólag visszatartani attól, hogy a világbékének ép oly hű öre és védője legyen, mint volt atyja és nagyatyja. Ugyanazon férfit áll az ő oldala mellett is, a ki elődei békepolitikáját csinálta s ki iránt mindenkor, az utóbbi szomorú napok alatt különösen épen rajongó hajlamot és tiszteletet tanusított. Majdnem oly színben tűnik fel a dolog, mintha II. Vilmos császár az által, hogy üzenetét mint császár és király a hadsereghez intézte, talán önkénytelenül, talán tudva s akarva, azt akarta értetni, hogy a legfőbb hadúrsgot az ő személyes, kizárólagos hatáskörének tekinti, a politikai ügyek vezetését azonban a nagy kancellár kipróbált kezeinek engedi át.

És így jól van. Poroszország és a német birodalom politikai életében talán hiányzani fog a magas lendület, a nemes szabadelvű hajlam, melyet Nemes Frigyes magasztos, polgárkedvelő szelleme akart neki adni, de reakcióba s muckerségbe sem fog a dolog átcsapni, nem fog azon csúf karrikaturává fajulni, melylyé az új császár uralkodása alatt a zeloták és a junkerek azt átalakíthatni remélték. Bismarck fogja vezetni ezentúl is az ezredet: idegenkedve a szabadelvűségtől, de nem kevésbé idegenkedve az esztelenségtől is, határozottan és szilárdan befelé, méltóságosan és békésen kifelé.

A hármass szövetség pedig, ezen hatalmas sziklája a világbékének, sértetlenül marad felbonthatatlan szerkezetében és II. Vilmossal ép oly hiven és hatékonyan fogja magasztos világtörténelmi kötelességét teljesíteni, mint teljesítette Vilmossal a Sással és Frigyesel a Nemessel. A trónváltás Poroszországra nézve tán némi változást jelent, a német birodalomra és Európára nézve nem.

Belföld.

Brassó, jun. 20. (A magyar delegáció.) A magyar delegáció hadügyi albizottságának élmezési szűkebb bizottsága (Wahrman Mór, Gáll Jenő, Hegedüs Sándor előadó) f. hó 18-án tartott ülésében letárgyalta

a költségvetés 22.— 24-ik tételét, valamint a boszniai költségvetés 2. és 7. tételét. A bizottság törléseket, tekintettel az árvízszonyok hullámlására és az 1889. év távolságára, nem eszközölt; ezen kívül az ipartársulat által benyújtott kérvényre vonatkozólag elhatározta, hogy azt pártoló határozati javaslatot terjeszt a hadügyi bizottság elé.

Brassó, jun. 21. (Az országgyűlés elnapolása.)

A főrendiház a 20-arakitűzött ülésén a képviselőház által ez ülésszakban megszavazott összes törvényjavaslatokat letárgyalta úgy, hogy az országgyűlés elnapolása ma megtörténik. Az elnapolás október hó 15-ig legmagasabb leirat által történik.

Németország.

Frigyes császár temetéséről — melyet lapunk mult számának táviratai már röviden tudattak — következőket jelentik most Potsdamból:

Frigyes császárt saját kívánságára és egyszerű életmódjának megfelelően, minden külső fény és pompás szertartás nélkül, temették el. A jaspiscsarnok, a hol a gyászszertartás lefolyt, alig 300 embert fogad be; a béketemplom, a hová a holt császárt addig is, a míg földi maradványait hozzá méltó mausoleum fogja befogadni, elhelyezték, csak 150 helyet számlál. Augusztia Viktoria császárné jelen volt a jaspis-csarnokban, de a tolongás miatt nem ment el a Friedeskirchenbe, a hol a fejedelmi személyek és méltóságok (Bismarck herceg rosszullete miatt távol maradt) már idejekorán gyülekeztek. Vilmos császár négy kis fia is ott volt, gyászruhába öltözve. Midőn a négy gyermek nevelőnőjük kíséretében a csarnokba lépett, könybe lábadt a szemük. A mikor Frigyes császár koporsóját dobpergés közt vitték ki Friedrichskron kastélyból, Augusztia anyacsászárné megtört alakja jelent meg a kerti terem ablakainál. Az öreg császárné, a ki maga is beleg, odavitette magát a nyitott ablakhoz és onnan integetett könyezve a halottas kocsira felé, a míg ez eltűnt tekintete elől. Ugyancsak egy ablaknál volt látható, fájdalomtól megtörtötten, Viktória özvegy császárné. A béke-templomban az egész szertartás abból állott, hogy a bibliából olvastak fel és a papság imát mondott. Midőn végül a katonaság megtette a tisztelő lövéseket, a gyászoló közönség elhagyta a templomot. Néhány percczel reá jött oda Viktória császárné leányaival, mire a kar rázendített egy gyászénekre. A császár holttemét ideiglenesen a béketemplom sekrestyéjében helyezték el. — A gyászmenetben föltűnt Vilmos császár merev komolysága, ki nem tekintve

A „BRASSÓ“ TÁRCZÁJA.

Petőfi baráti viszonyairól.

Írta: Végh Mátyás.
(Vége.)

Tompához ép'ugy mint, Aranyhoz a költészet vonzotta Petőfit, de barátságok korántsem volt oly eszményi, mély és igaz. A költészet terén sokat versenyeztek egymással. Petőfi sikerei féltékenynyé teszik Tompát, mit éleszt főleg az, hogy Petőfi Tompa után ugyanazt a tárgyat dolgozza fel egyik elbeszélő költeményében: a hősnek, illetve hősnőnek, Széchy Máriának, ellenkező s talán szerencsésebb szempontból történt jellemzése Tompában azt a gondolatot ébreszti, hogy Petőfi az elbeszélő költészet terén is nagyobb akar lenni, mint ő. E miatt keserűen fakad ki Tompa Arany előtt, ki a két barátot igyekszik kibékíteni, de siker nélkül. . . . s így a baráti viszony megszakad. Kinek volt igaza, nem kutatjuk, annyi azonban áll, hogy Petőfinek kiméletlen modora, mint e tárgyban Aranyhoz írt leveleiben Tompa iránt tanusít, ép oly indokolatlan s elítélhető volt, mint Tompának féltékenysége. A barátság megszakításában egyaránt hibások.

Ily félbeszakított s ismét megújuló barátságával Petőfinek igen gyakran találkozunk irodalom történetünkben. Ilyen volt pld. a Vachott Sándor iránti, kinek holdvilág-szürcsölő, irósvajként olvadó költészete

merő ellentéte volt Petőfi erőteljes s realismusra hajló irányának. E miatt a két Sándor sokszor összekapott s keserűen fakadtak ki egymás ellen, továbbá Császár Ferencz, ki mint Vachott, nyíltan és hátinögül Petőfit naturálistának nevezte s kétségbe vonta verseinek műbecsét. Ez méregbe hozta Petőfit s egy semmi irodalmi beccsel nem bíró verssel felelt, avval a melyik úgy végződik, hogy: „Nagyságos ur! Az ön atyja Kecske-méten csizmadia, jobb lett volna kendnek is e mesterséget folytatnia! — Szeberényi Lajost, ki pedig egyike volt selmeczbányai tanuló korában legjobb barátjainak, végre annyira meggyűlölte, mert ez a Pá-pán megjelent „Tavasza“ című önképző köri zsebkönyv számára Selmecezen írt kísérleteit az ő megkérdése nélkül átengedi, hogy bár Szeberényi őt a legmélyebb odadással és alázattal igyekszik kiengesztelni, Petőfi örökre hajthatatlan maradt.

Ennyi az, mit Petőfi barátságáról e szűk térbe befoglalhattam. Feltüntettem röviden jellemét, felemlitettem nagyjában azon barátjait, kikhez valódi, igaz bensőséggel ragaszkodott és fel azokat is, kikkel rövidebb vagy hosszabb ideig meghasonlásban élt. S La most összevetjük jellemét barátsága nyilvánulásaival — lehetetlen azon következtetésre nem jutnunk, hogy Petőfi költői lelke nem mozgott mindig azon reális világban, mely a barátságot az egyszerű rokonszenv kicserélésében, a magánérdekek egyezésében keresi.

„A kit barátságába fogadott, attól követelte, hogy épen oly egészen átadja magát neki, ugy bele olvadjon lelkével az ő lelkébe, mint a hogy ő teszi. Ilyen volt az Aranyhoz való barátsága. Zsarnoka volt annak, a kit szeretett. Egyetlen eltérő nézetet, egy véleménykülönbséget nem bocsátott meg neki. Ezt mutatja Vörösmarty iránti magaviselete. Így látjuk ezt a Jókai iránti barátságában. — Uralkodott barátai felett az által, hogy szerette őket. S kik e szeretetet elég gyengék voltak ez uralkodás miatt föláldozni — azok nem lehettek barátjai.

Még csak egyet! Fájdalmas vigasztalás az, hogy a nagy költő élete sokkal rövidebb vala, hogy sem a barátság igaz próbakövét elég ideje lett volna megismerni; korábban elhunyt a legmagasztosabbért — az édes hazájáért, hogy sem a netán bekövetkező nehéz napokban egyik költeményében a barátságról kifejezett helyes nézetének igazságát tapasztalhatta volna:

Barátaim vagytok, azt mondjátok,
Talán nem mondtok hazugságot,
Ez meglehet;
De azért nem adom nektek hitemet.
Nem adhatom. Most jó dolgom van.
Jertek hozzám, ha majd napom lejár,
Mert a barátság nappal láthatatlan,
Éjjel ragyog csak, mint fénybogár.

Ezt — mondom — nem érte meg, hanem e helyett az egész nemzet igaz kegyelettel viseltetik a honvédő dicső emléke iránt.

sem jobbra, sem balra, szemét a földre szegezte. — Miután több oldalról csodálkozásukat fejezték ki, hogy csak imát s nem gyászbeszédet mondtak, szükséges annak konstataciója, hogy a gyászbeszéd Frigyes császár végrendeletében maradt el. Megrendítőn fájdalmas benyomást keltett a badeni nagyhercegnő, ki négy hó alatt atyját, fiát, fivérét vesztette el. Frigyes császár »Woert« nevű harci méne megbokrosodott, midőn a béke templomtól hazavezették. A paripa hirtelen megállott, visszatekintett a koporsó felé s aztán tova vágatott. A gyászmenet féltékenktől érkezett a Béke-templomba. Vilmos császárral a szász király és a walesi herceg, utánok Henrik herceg a meiningeni örökös herceggel s a királyi család tagjai mentek. A tábornoki kart Moltke gr. tábornagy vezette, ki a tábornagi pálczával kezében, egyedül ment elől. A menetet a lovas testőrség és gárdadragonosok zárták be. Minekutána az »El Jézus, üdvözítőm« karének utolsó hangjai elzendültek, Blumental tábornagy a birodalmi zárszlót a koporsó fölé hajtotta. A királyi család tagjai megcsókolták a koporsót és elhagyták a templomot. A gyászszertartás néhány percczel egy óra előtt ért véget.

Vilmos császár proklamációja — melyeket mult számunk táviratai kivonati'ag már közöltek — teljes szövegében így hangzik:

„Népemhez!

Isten akarata ismét a legfájdalmasabb gyászszal sujtot bennünket. Alig zárult még be a sirbolt feledhetetlen uram, atyám, ő felsége is elszóltatott már e földi mulandóságból oda, a hol az örök béke honol. A keresztényi megadástól eredő ama hősiesség, melylyel a győtrő betegség daczára, királyi kötelességeinek eleget tenni tudott, arra a reményre látszott feljogosítani, hogy a haza javára tovább is életben marad. Isten másként akarta! A türelmes királyi szenvedőnek, kinek szíve minden nagyért és szépért melegen dobogott, csak néhány rövid hónap adatott arra, hogy a trónon is bizonyosságát adja szelleme és szíve nemes tulajdonságainak, melyek meghódították számára népe szeretetét. Az erények, melyekkel ékeskedett, a diadalok, melyeket egykor a csatatéren aratott, hálás emlékezetben fognak maradni, míg csak német szív dobog, és hősi alakját soha el nem muló dicsőség fogja körülsugározni a haza történelmében.

Atyám trónjára hivatva, a királyok királyához emelt szerekkel foglaltam el a kormányt és szent fogadalmat tettem Isten színe előtt, hogy atyám példáját követve, népemnek igazságos és kegyelmes fejedelme, a jámborságnak és istenfélelemnek istápolója, a béke védője, az ország jólétének előmozdítója, a szegények és szorongatottak gyámola s a jognak és igazságnak híű öre leszek. Midőn pedig Istenhez fordulok könyörgéssel, hogy adja meg nekem az erőt, hogy mint király teljesíthessem mindazon kötelességeket, melyeket akarata reám rótt, egyben a porosz népbe vetem bizalmamat, melyet a visszapillantás történetünkre teljesen igazol. Poroszország népe jó- és rossz időkben mindenkör hűségesen ragaszkodott királyához. E hűsége, mely őseimmel szemben válságos időkben és számtalan veszedelem közepette szétléphetlen kapcsolnak bizonyult, én is számítok azon öatudattal, hogy e hűséget, mint hűséges népnek hűséges fejedelme és

a közös haza iránt ép oly erős odaadást táplálva teljes szívemből viszonzom.

Tudva és érezve, hogy a szeretet, mely népemmel összeköt, kölcsönös, ebből merítem a bizalmat, hogy Isten erőt és bölcseséget fog adni, hogy királyi tisztemet a haza üdvére végezzem.

Potsdam, 1888. június 18.

Vilmos s. k.

Román lapszemle.

A „Tribuna“ pár sorban tudatja olvasóival, hogy Szlavics János e hó 15-én elutazott Vácra egy évi fogságát leülendő. Kisérték-e ki sokan a szebeni indóházhoz s kívántak-e boldog viszontlátást, mint a brassói románok Bobancunak, erről hallgat az írás. Pedig Szlavics mindig azt hangsúlyozta czifrábnál czifrább és kaesharingós vezérczikkeiben, hogy ő a natio szócsöve, hogy ő mindig csak a közvéleményt tolmácsolja.

Ebben mi, mellesleg legyen mondva, mindig Tamások voltunk s tudtuk, hogy saját hóhortjaival van dolgunk.

A „Tribuna“ legújabb számának vezérczikkében azt panaszoja, hogy a budapesti gr.-keleti egyházból a görögök és szerbek a román papokat kizárták s hogy az egyház ezen határozatát Trefort helybenhagyta s a románokat a per útjára utasította. — Ez azt teszi a „Tribuna“ hite szerint, hogy per útján épen úgy fognak járni a budapesti románok, mint Brassóban jártak az itteni görögökkel szemben a brassóiak. Neheztelve írja, hogy Trefort kijelentette volna, miszerint a románoknak önálló román egyház alapítását a fővárosban nem fogja megengedni.

Ugy van-e a dolog valósággal, mi ezt nem állíthatjuk. Erre a hirre ezeket írja: „Ama kevés román, kik a mostani kormányt támogatják, — ma várakozásaikban keserűen fognak csalódní. Ha Szerb és Puscariu lovag, kik a budapesti gör.-kel. egyháznak tagjai, nem bírták az egyháztagnak igazságos érdekeit kieszközölni, holott a kormányt minden erejökkel támogatják; hogyan remélhetik a románok, hogy egyéb ügyeikben a kormánytól támogatást nyerjenek. Ez az eset szerinte eléggé bizonyítja, hogy a mostani magyar kormánytól többé semmit se várhatnak s ama uraknak minden törekvése hasztalan fog lenni, holott másképen Gall, Szerb s a többiek tisztességes egyének, de az ő politikájoknak a románok számára eredménye nem fog lenni.“

Ebből aztán a t. olvasónak kell levonni azt a következtetést, hogy ezen tisztas emberekre nem kell többé hallgatni, hanem a tribunistákra, gazetasokra és luminásokra. Na, ezek ugyan sokra vittek tulzásaikkal a natio érdekeit! Ezekre kell csak tovább is hallgatni, ők majd végrehajlják a szebeni programot!

Kapacitálja is a „Tribuna“ „Nyilatkozunk“ című méteres cikkkben, hogy a tulzó nationalistákon kívül nincsen üdvösség s ha van is, de olyan nincsen s szeretné, ha Popescu esperes és Manera érdekében, kik tudvalevőleg illetékes hatóságaik által fegyelmi vizsgálat alatt állanak, tegyenek meg mindent. Hogy quo jure, erről hallgat a hosszú cikk. Egy szuszra aztán Fleva és Panu romániai dákórománistákat is rendre utasítja, hogy ne üssék orrukát a magyarhoni románok ügyeibe s ne rendezzenek ott az 1848-iki balászfalvi gyűlés emlékére népgyűléseket.

Soha se bántsa őket. Eszközök ezen ellenzéki román urak kezeiben a Bukarestben élő erdélyi románok, kikkel zavart igyekeznek a kormánynak szerezni. Mihelyt a mór megteszi, a mit neki parancsoltak, azonnal elkergetik. Sajnos, hogy ezt nem akarják belátni azok a mi román hazánkfiai, de lehet, hogy be is látják, hanem pillanatnyi hasznót huznak belőle s a legtöbbnek ennél több nem is kell.

A románok fehér hol'ója is megszólalt. Azt írja róla a „Tribuna“, hogy levelet írt az ujvidéki omladinistákhoz Mocsáry, melyben a „Zastava“ ottani tulzó szerb lap szerint az van írva, hogy: »most ezuttal valami fényes reményeket ne tápláljanak a tulzó nemzetiségek a magyar kormány és a magyar társadalom tulzó áramlatai miatt, de ő ennek daczára gáton fog mindig állani.

Elég czifra szóvirág ez Mocsárytól, de eszébe juthatott volna már eddig is, hogy a gáton kapaszkodót a magyar közvélemény régen oda sujtotta, — honnan nines feltámadás t. i. a megvetés örvényébe.

A „Telegraful Român“ azt írja, hogy Szebenben még ma is őrzik azt a fát, mely alatt ő felsége 1852-ben állott s ebből kiindulva bizonyítja a románoknak a trón és haza iránti hűségét. — Életüket, vérüket ép úgy áldozták őseik is ezekért, mint más nemzetiség-k, kik ma csak magokat(?) tartják egyedül kiváltságos jó és igazi hazafiaknak.

Mind szépen van ez mondva, csak azt nem értjük, hogy miért szöknek ki tehát a katonáskodás elől a brassóvármegyei román ifjak tömegesen, ha ők olyan hiv védői a trónnak és a hazának? Erre szeretnénk a „Telegraful“-tól és társaitól kádenciát hallani? Cánd va fi?

Czenkalji.

Fogarasmegye rovata.

Közigazgatási bizottsági ülés. *)

Fogaras vármegye közigazgatási bizottsága f. évi június hó 11-én Horváth Mihály főispán elnöklelte tartotta meg rendes havi ülést.

Az alispáni jelentés szerint május havában iktató könyvre érkezett 992 drb; elintézetlen maradt 32 drb, összesen 1025. Elintéztetett 1007; ellátatlan maradt 18 drb. Utlevél kiadatott egy évre szóló 184 drb, 15 napra szóló 537 drb, összesen 721 drb. Május havában a vármegye területén több tüzeset fordult elő, azonban a károsult lakosság, nagyobbára biztosítva volt. Emberélet áldozatul nem esett. Nevezetesebb esemény gyanánt fölemlíthető, miként Uj-Tohán községi lakos, Mosoiu Moise ablakán este 9 órakor belöttek, a lövés azonban nevezettet nem találta, mint-hogy a golyó az ablak keresztfájában megakadt. A nyomozás folytán 3 gyanus ó toháni egyén le lett tartóztatva, és a zernesti kir. járásbíróshoz bekisérve.

Az árvaszéki elnök jelentéséből fölemlíthetjük, miként május hóban 30 haláleset felvétel érkezett be az árvaszékhez; 17 hagyaték tárgyalása lett elrendelve és 35 hagyaték lett az árvaszék részéről véglegesen befejezve.

A kir. tanfelügyelő Schreiber Ferencz referálása nyomán jelezhetjük, miként Fogaras vármegyében május havában valami nevezetesebb esemény

*) Mult számunkból tárgyhalmaz miatt kiszorult. Szerk.

Egy levél.

— Novellette. —
(Folytatás.)

2)

Csak most eszmélt fel gondolataiból. Felvette a levelet. A czim női írást árult el. A levél vastag volt, tartalomdusnak látszott. Hedvig felszakítá a borítékot s több iv, különféle alaku levélpapírt vett ki belőle, Lassan, minden érdeklődés nélkül bontotta fel az egyik ivet. Hirtelen komor, sötét felhő borította el szép arcát, lázas izgatottsággal kezdett olvasni, a láz nőttön nőtt, s ő már reszketett is belé. Kéble gyors mozdulatokban emelkedett s süllyedt, arca majd sápadt, majd piros lett s a mint végig olvasta az ivet, feje hátrahanyatlott, a levelek kiestek kezéből — elájult.

A fehér csipkefátyollal környezett arc valóságos halotthoz hasonlított. A másik pillanatban már magához tért, felszökött ültéből s oly erővel szoritotta kezét mellére, mintha a kétségbeesés s ijedség sikolyát akarná elnyomni. Aztán ismét erőtlenséggel estek alá s ő gyorsan szék után nyúlt, hogy támaszt nyerjen. Majd gyors léptekkel végig ment szobáján, mialatt hosszú fehér uszálya olyan kísértetiesen suhogott. Egy kétségbeesett tekintetet vetve maga körül, egy melékajton elhagyta szobáját.

Az örömházban lövés hangzik.

Éles női sikoly követte.

Az egész ház összerézzen. Vendégek s szolgák

férfiak s nők ide-tova futnak ijedtökben s mindnyájukat bizonyos varázs vonja a ház azon része felé, hol borzalmas látvány terül el előttük.

A konzul dolgozószobájának íróasztala előtt, a tarka szőnyegen, egy fehér atlaszba burkolt, csipkefátyollal borított tárgy feküdt? — mozdulatlanul feküdt ott a fiatal urnő. Hom'okabó! csak úgy patazkik a vér, elborítva a hófehér ruhát, a melyen még borzasztóbbnak látszik. Jobbjában még mindég görcsösen szorítja a revolvért, melyet önmagára emelt.

II.

A diszteremben sisteregnek a gázlángok, fénylik minden a sok ezüstneműtől, pompában usznak a megterített asztalok, melyekhez már nem ül le senki. A mint a lövés eldördült s a vendégek értesültek a borzasztó esetről, a melyet a néhány percczel ezelőtt még egész diszében ragyogó, boldog fiatal asszony felidézett, mintegy ösztönszerűleg, habonásan menekültek e helyről, félve, nehogy a szerencsétlenség reájok is ragadjon. Menekültek azon szivszaggató látványtól, melyet a konzul megjelenése nyujtott; szöktek a vőlegény halvány arca elől, kinek összevont szemöldöke bosszuságot és izgatottságot árult el.

Mindannyian, még a ház legbensőbb barátai is menekültek, senki sem maradt itt, csak az orvosok

A vőlegény hátrattett kezekkel s halvány arczczal,

sétál fel-le az étteremben. Őt is meglepte s mint vilám sujtotta fiatal nejeének szörnyű tette.

De nem a fájdalom tette ezt nála, mert vajmi kevésbé törődött a tett indító okával, mint inkább az a gondolat, hogy most botrány történt, mely árnyal vet reá is.

Most sem a szerencsétlen leány sorsa foglalkoztatja őt, hanem az, a hogy mit mindent kellett neki feláldoznia, hogy a leányt, illetve pénzét megkaphassa.

Fényes társadalmi állását, tizti rangját kellett áldozatul dobni, családjával össze kellett vesznie, sőt azt is eltűnnie, hogy magas rangu rokonai kikérjenek magoknak minden barátságot s közlekedést tőle, s most — most ez a semmit mondó, oktalan teremtés merészkedett őt nevetségessé tenni a világ előtt s őt, a város első lovagját a plettykák, guny s legesufabb élczek czéltáblájává tenni! A fájdalom helyett csak harag fogta el szívet az alsó teremben halálküzdelmet folytató nő ellen. Lelke egész heével érzett gyűlöletet az agg apa ellen, ki e perczben csaknem megörült kétségbeesésében, sőt gyűlöletet kezdett érezni önmaga iránt is, mint a ki ostobán eladta önmagát, hogy azután meggondolatlansága következményein sirhasson.

(Folytatása következik.)

a népoktatás terén nem fordult elő. A hó végén kezdetek meg a hitefelekezetek zárvizsgái; a határőri és az állami iskolák zárvizsgái június havában fognak megtartatni.

Phleps Ferencz kir. ügyész jelentése szerint: a megye területén lévő fogarasi, sárkányi és zernesti kir. járásbíróság fogházaiban, a let lt május havában tartóztatva volt egyének összes száma 45 volt, kik közül 31 elítélt és 14 vizsgálati fogoly, az elítéltek közül 25 férfi és 6 nő; a vizsgálati foglyok mind férfiak. Ezen létszámból a hó végén tartóztatva maradt 16, kik közül 12 vizsgálati fogoly. Betegülési eset a tartóztatottak között nem fordult elő. Nevezetesebb büntényt illetőleg 6 feljelentés érkezett be, 2 gyújtogatásra, 2 emberölés és ennek kísérletére, 2 rablásra vonatkozó. Oly esemény, mely különös intézkedést igényelt volna, nem fordult elő.

Gencsy István kir. adófelügyelő jelenti, hogy 1887. év végével és a múlt évekre előirt szaporodások összege egyenes adóban 20,746 frt 60 kr; hadmentességi díj 6139 frt 78 kr; folyó I. és II. évnegyedi tartozás és szaporodás, egyenes adó 124,648 frt 19 kr; hadmentességi díj 35 frt. Összes tartozás 145,394 frt 79 kr; hadmentességi díj 6174 frt 78 1/2 kr; törlesztés a folyó év öt havában 2073 frt 36 kr, hadmentességi díj 232 frt 14 kr. Megállapított tartozás egyenes adó 143,221 frt 03 kr; hadmentességi díj 5942 frt 64 1/2 kr. Befizetés folyó öt hónapban 70,999 frt 54 kr, hadment. díj 1200 frt 42 1/2 kr. Hátrálék 1888. május végével, egyenes adóban 72,321 frt 49 kr, hadmentességi díjban 4742 frt 22 kr. 1887. május végével 71,853 frt 22 kr, hadmentességi díjban 7804 frt 38 1/2 kr.

E szerint az eredmény kedvezőbb hadmentességi díjban 3062 frt 16 1/2 kr. Kedvezőtlenebb egyenes adóban 468 frt 28 krral.

Befizetés 1888. január 1-től május végeig 70,999 frt 54 kr egyenes adó; hadmentességi díj 1200 frt 42 1/2 kr; 1887. január 1-től május végéig 68,144 frt 09 kr; hadmentességi díj 727 frt 91 kr; e szerint az eredmény kedvezőbb egyenes adóban 2855 frt 55 kr, hadment. 472 frt 51 1/2 kr. — Befizetés történt 1888. május havában egyenes adó 20,460 frt 88 1/2 kr; hadment. díj 347 frt 86 kr. 1887. május havában 19,339 frt 29 1/2 kr hadment. díj 200 36 1/2 kr. E szerint az eredmény kedvezőbb 1121 frt 59 krral; a hadmentességi díj 147 frt 49 1/2 krral.

Jelenti végül: hogy a kataszter nyilvántartásában felemlítésre méltó változás nem történt.

Kereskedelmünk keleten.

(Folytatás.)

Lázás tevékenységet fejt ki Németország is, melynek szolgálatában áll a »német kereskedelmi egyesület« és az a német iparnak rendkívül nagy szolgálatokat tesz a Balkán-félszigeten. A német konzulságok épületén és irodáiban állandó falragaszok hirdetik a berlini kereskedelmi egyesület lételetét; sőt a hol Németország nem tart önálló képviselőt, hanem a német érdekek képviselőjével valamely idegen nemzet konzula van megbízva, a berlini egyesület hirdetései még ennek aajtán is mindenütt láthatók. E rendkívüli eréllyel keresztyül vitt intézkedésekben rejlik a német export kereskedelem gyors emelkedésének a titka.

Az angol és francia hajók olcsó szállítási tarifáit mi tetlenül nézzük és túrjuk a trieszti Lloyd és a bécsi gőzhajózási társulat roppant magas szállítási teteleit, pedig nekünk is kellene mozogni, és Fiuménak kellene versenyezni Trieszttel. Igaz ugyan, hogy Salonikit el lehet érni már vasuton is, hanem a vízi út olcsóbb. Ha képtelenek vagyunk új erőset az angolok és francziák ellen kifejteni, legalább utánozzuk eljárásukat.

Az angolok még kockázattal járó vállalatokba is bocsátkoznak; ilyen pl. Szerbiában az a társaság, mely Dolni-Milanovácban rezet és vasat ásat. Macedoniában egy angol társaság kőszén aknákat nyitott; egy francia társaság megint a Márványtenger mellett nagy kiterjedésű földeket vásárolt, melyeket mind szőlőkké változtatott át és egészen francia módra kezel; és a vállalat teljesen sikerült.

Az angolok működését a következő eset — melyet egy szerb államférfiutól tudunk, — világítja meg legjobban: Az angol utazó vaskereskedő betér Szerbia egyik vidéki városába, hol azonban a viszonyok, oly kezdetlegesek voltak, hogy az angol vas eladására gondolni sem lehetett. A leleményes angol kovácsokat keresett a városban és talál is egy ily szegény ördögöt, kinek felajánlja az árukat, ha üzletet nyit; de ez kerekén kijelenti, hogy nem kell neki az áru, mert a kőszén nincsen s ilyennek berendezésére 100 drb arany kellene, melylyel ő nem rendelkezik. Egy napi gondolkodás után az angol következő ajánlatot tett a szerb kovácsnak: Hogy üzletét jól berendezhesse, én adok

önnek kölcsön nem 100, hanem 200 drb aranyat, mely összeget ön tíz éven belül akármikor, és akármily összegekben kamat nélkül visszafizetheti: de feltételem az, hogy üzletének berendezése alkalmával, azonnal nősiüljön, hogy más vasárut nem fog feldolgozni, mint az én angol vasamat, és végre, hogy e vasárucikket ismerősei között ajánlani fogja. A szerb kovács kijelentette, hogy ha csak ez az ártatlan kívánsága van, azt ő szívesen elfogadja. Minden megtörtént és az angol vasárutnak az eladási piac biztosított.

Más nemzetek e rendkívüli tevékenységével szemben, hogy felelünk mi meg világforgalmi miszióknak a keleten? Át kell éreznünk, hogy ugy ez, valamint politikai miszióknak kelet felé, csak akkor leszünk képesek megfelelni, ha műveltség, szabadság, kereskedelem, kifejlett ipar, sűrű árucseré, közlekedés és az ezeken sarkaló politikai hatalomsúly által az aldunavidéki országokat és tartományokat magunkkal, és általuk a polgárosult közép és polgárosult közép- és nyugat európai államrendszerrel, kapcsolatba hozzuk, s a szolgál szerkezetű s habár czárbírodalomtól és a leleményes angoloktól és francziáktól elvonjuk; szóval ha úgy bánunk az aldunai államokkal, hogy azok ne Pétervár, hanem Budapest felé gravitáljanak.

E czélt elérhetjük a rendszeres, szakadatlan, noha csendes tevékenység által az ipar és a kereskedelem terén; csak a békés uton hódíthatunk a keleten és tehetjük barátainkká az aldunai népeket.

Hogy az aldunai tartományokban, Romániában, Szerbiában, Kelet-Ruméliában; továbbá még Török és Görögországban kereskedelmünknek piacokat szerezhesünk és azokat számunkra biztosíthassuk, ahhoz szükséges, mint már fentebb jeleztük, egész társadalmunk közreműködése, melynek élén kell, hogy az államhatalom álljon.

(Vége következik.)

Helyi és vidéki hírek.

Adolf nassani herceg tegnap d. u. 3 óra 10 perczkor különvonattal Bécsből Brassóba érkezett. Langer üzletvezető-felügyelő Kolozsvárról Nagyváradig a herceg elé ment s onnan Predealig kísérte. A herceg egy órai tartózkodás után különvonattal Sinaiába ment, a román királyi pár látogatására.

Fabiny Theophil igazságügyminiszter ur tegnap d. e. a rendes személyvonattal egész váratlanul városunkba érkezett. A miniszter ur sürgönyileg visszarendelte a hivatalos uton lévő kir. törvényszéki elnököt, ki ma Phleps Ferencz kir. ügyészszel, valamint az ügyvédi kamara tagjaival a pályaudvaron várta a miniszter urat. Az elnök rövid üdvözlétre a miniszter röviden felelt, megköszönve a jelenvolt uraknak, hogy eléje fáradtak s kiemelve, hogy nem szokása előre jelezni utazását, de ez esetben az elnököt kénytelen volt visszarendelni. A miniszter ur kíséretében van. Liskay Jenő min. oszt. tanácsos. — A pályaudvarról az »Bukarest« szállodába hajtattott a miniszter ur, melynek második emeletén vett két szobás lakást. Habár a vonat brassói idő szerint csak egy negyed 11 órakor érkezik, már 10 perczcel 11 óra után a miniszter ur a a törvényszéknél volt, vizsgálatot tartandó. Mindenekelőtt hosszabb ideig tartott beszélgetést folytatott Deési törvényszéki elnök urral, majd az egyes bírákat látogatta meg, elkezdve Bauer bírón. A bírónál a miniszter ur az előadói könyveket kérte elő s azokból az ügydarabok elintézéséről győződött meg. Az egyes előadóknál csak az atolsó napon beérkezett ügydarabok voltak elintézetlenek. A miniszter ur beható vizsgálat alá vette az ügykezelést, a kezelési könyveket, melyeket pontosan és szabályszerűen vezetve talált. Delután a járásbírószágot s a börtönöket vizsgálta a miniszter ur, mindenütt a legnagyobb rendet találva. Ma reggel 7 órakor a hosszufalusi járásbírószág megvizsgálására Hosszufaluba ment a miniszter ur, honnan déli 1 órakor tér vissza Brassóba.

Croy herceg altábornagy lovassági főfelügyelő f. hó 19-én városunkba érkezett, katonai szemlélet tartandó.

Ág. ev. gyámintézet. Az erdélyi ág. ev. magyar gyámintézet f. hó 29-én Pürkereczen tartja idei rendes közgyűlését, A közgyűlést tombolával egybekötött tánczvigalom követi; A program következő: D. e. 10 órakor isteni tisztelet, ezután 11 órakor gyámintézeti közgyűlés; 1 órakor társasbéd; 5 órakor tombola s utána tánczvigalom.

Az állam tekintélye. Bizony gyenge lábor áll a mi százsz lapjainknál az állam tekintélyének megóvása. Újabb jelét adja ennek a brassói német lap keddi száma, melybe egy százsz képviselő levelet ír Budapestről, a mi ugyan semmivel sem több, mint egy iskolás gyermek elmeszuttatása, de ez is csak a rosszabbakból. Hogy miről ír, nehéz volna így röviden megmondani. Ir biz az mjndenről, a mi eszébe jut: trón-

beszédről, dualismusról, magyar államról (magyarscher Staat), Frigyes, II. Vilmos császárról, Doda Tránról, Moesáryról stb. stb. E közben ezek is fordulnak elő: »Hogy Európa nem nagyon hajlandó nemzetközi kérdésekben az osztrák-magyar dualismusról tudomást venni, a magyar nemzeti hiúság gyakran ismétlődő fájdalmai közé történik.« (Mintha ők nem volnának magyar állampolgárok!)... »A magyar (magyarsch) önértzet emelésére nagy mértékben folyt be a politikai tekintetben éretlenebb más népek, különösen a németek, büszke lenézése.«... »Szabadság, egyenlőség és testvériség azonnal halomra hanyatnak a magyarok részéről, mihelyt a haza más ajku polgáraitól van szó. Találón bizonyult ez be legújabbban a Moesáry Lajos választásával. A volt határőrvidék ezen kerületének román lakossága még mindég erősen ragaszkodik a császárhoz és birodalomhoz s mint volt katonák, még nem hajoltak meg a szolgabíró-gazdálkodás előtt, hanem nyiltan vallják nemzeti érzületüket.«... Sok ilyen dolog van még abban a levélben, mely újabb alakú támadása a magyar államnak és nemzetnek.

Diszlövészet. A helybeli katonai tisztikar f. hó 23-án szombat, este 6 órakor a tudvalevő módokat mellett, a lövöldében diszlövészetet tart.

Elhalasztott junális. A brassói róm. kath. egyházi ének- s zenekarnak f. hó 21-ére tervezett junális elhalasztott f. hó 30-ára, a mikor az összes iskolai vizsgák már befejezve leendnek.

Iparegyületi gyűlés. A »brassói kereskedelmi és iparegyesület« választmánya kedden este szépen látogatott gyűlést tartott, melynek határozatai közül következők emelendők ki: az egyesület egész eréllyel fog hozzá egy iparos törzskönyv berendezéséhez a mely tárgyban indokol telőterjesztést teend a kereskedelmi miniszternek. Hasonlókép elhatározott, részletes előterjesztést tenni a kormánynak a szállítási ügy rendezése tárgyában. A létesítendő iparos-nyugdíjalap ügye nagy keretében megvitattatott már, az alapszabályok részletes tárgyalása azonban egy, külön e czélra összehívandó rendkívüli ülésre halasztott. Hasonlókép elhalasztott a fémipari-szakiskola ügye is, mig határozatba ment, hogy az egyesület feliratot fog intézni a közlekedési miniszterhez, kérve, hogy a munkásoknak az ország belsejébe való menését (a romániai kivándorlás helyett) rendkívüli vasuti kedvezmények által könnyítse meg.

Rendőri hírek. A városkapitányság tegnap egy helybeli kocsistól elkobzott egy gyönyörű, elefántcsonttokkal bíró, aranyozott kakasu revolvert, minthogy gyanu forog fenn az iránt, hogy nem rendes uton került hozzá. Tulajdonosa jelentkezék a városkapitányságnál.

Brassóból Bukarestig kerékpáron. A J. helybeli vasparipázó vasárnap reggel indult el Brassóból vasparipán Bukarestbe s 22 óra 59 percz alatt oda is ért. Ez ut fogadásból történt s A. J. meg is nyerte a fogadást.

Párisi magyar értesítő ezimen Saissy Amadé ismert, jó nevű francia író a magyarországi lapok számára aj lapot indított meg. Ugyanekkor az »Agence Libre« című tekintélyes franczi lap külön rovatot nyitott Magyarországnak, melynek minden nagyobb városában külön munkatársai lesznek. Brassóból lapunk szerkesztője lett megkeresve az iránt, hogy különösen a nemzetiségi megyéket képviselje s nevezett lap olvasóival az itteni nemzetiségi ügyeket ismertesse. Szerkesztőnk elfogadta e megbízást.

Udvari gyász Frigyes császárért. Az udvari gyász a következőkép rendeltetett el; Néhai Frigyes, Németország császára és Poroszország királya halálának alkalmából, legfelsőbb rendeletre az udvari gyász vasárnaptól 1888. jun. 17-től kezdve négy hétig a következő változással viselendő: a cs. és kir. tábornokok, törzs- és főtisztek az egész gyász tartama alatt balkarjukon szolgálton kívül fátlyolt viselnek; a val. belső titkos tanácsosok, kamarások és asztalnokok az első két héten, tehát június 17-től június 30-ig bezárólag kis diszlövészetben jelennek meg, fátlyollal a bal karon és fátlyollal bevont karddal; az utolsó héten, tehát július elsejétől 1888. július 14-ig bezárólag ugyanazon öltözetben aranyozott karddal. Az udvari gyász viselésének rendelete a hölgyekre vonatkozólag a következő: Az első két héten, jun. 17-től jun 30-ig az uralkodóház nőtagjai és az udvari hölgyek fekete selyem ruhában, fekete hajdiszszal, fekete ékszerekkel, keztyűvel és fekete legyezővel jelennek meg; — az utolsó két héten, jul. 1-től 14-ig pedig fekete selyem ruhában, fehér ruhadiszszal, valódi ékszerekkel, vagy pedig szürke és fehér ruhában, fekete csipke diszszal, fekete ékszerekkel, vagy gyöngyökkel.

Brassói piaci árfolyam.

— Adler L. Jakab jelentése.

Brassó, 1888. június hó 21-én

Róman papirpénz à 20 frankos	8.48 vétel	8.50 eladás
» ezüstpénz à 20 »	8.46 »	8.55 »
Napoleon d'or (aranypénz)	10.00 »	10.03 »
Török lira	11.32 »	11.36 »
Arany	5.88 »	5.92 »
Orosz papírrubel	109.— »	110.— »

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

Szterényi József.

HIRDETMÉNYEK.

Szám 6796 - 1888.

Pályázat.

Ezen tanácsnál üresedésbe jött, 450 frt évi fizetéssel összekötött gya-kornoki állomás betöltésére ezennel pályázatot nyitattik.

Ezen állomásért pályázni óhaj-tók bebizonyítani tartoznak, hogy egy négy évi tanfolyam alatt a jog-tudományokat bevégezték és legalább az államtudományi viz gát letették. A kellően felszerelt pályázati kérvé-nyek legkésőbb f. évi július hó 4-én délután 5 óráig ezen hivatalhoz benyújtandók.

Brassó, 1888. június hó 16 án.
(230) 1-3 A városi tanács.

Szám 1191. - 1888. telekkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A köhalmi kir. járásbírósg mint te-lekkönyvi hatóság közhirrre teszi, hogy ügyvéd *Benedek Gyula* végrehajthatóknak hidegkuti *Siolka Juon lui Zoszim* végre-hajtást szenvedő elleni 26 frt tőkeköve-telés és járuléka iránti végrehajtási ügyé-ben a köhalmi kir. járásbírósg területén

28 - 1888. sz.

Hirdetmény.

Az 1876. évi XVIII. t. cz. értelmében Brassóvármegye központi választmá-nya részéről ezennel közhirrre tétetik, miszerint az országgyűlési választók ideigle-nes névjegyzékai az ezen központi választók ideiglenes névjegyzékai az ezen köz-ponti választmány alatt álló két választókerületen ez évre összeállítván, a 2 választókerület összes választóinak ideiglenes névjegyzéke a központi választmány elnöke irodai helyiségében, az egyes községek választóinak ideiglenes névjegyzéke pedig a megye minden egyes községének irodai helyiségeiben f. é. július hó 5 től ugyanazon hó 25-éig közszemlére ki fognak tétetni, mely névjegyzékeket a fenn kitűzött napokon reggeli 8 órától déli 12 óráig a községi előljáróság egy tagjának jelenlétében mindenki megtekintheti és délután 3-6 óráig lema olthatja.

A névjegyzékek ellen saját személyét illetőleg bárki felszólalhat. Ezenkívül mindenkinek jogában áll, azon választó kerületben, melyhez tar-tozó valamely község névjegyzékében felvétellett, bármely jogtalan felvétel vagy kihagyás miatt a névjegyzék ellen felszólalni.

A felszólalásokat mindenki megtekintheti és jogosítva van, azokra észrevéte-leket tenni.

A felszólalások írásban adandók be és egy beadványba több egyénre vonat-kozó felszólalás is foglalható.

lévő Hidegkut határán fekvő, a hidegkuti 95. számú telekjegyzőkönyvben A + 1 - 24. rend- és 223, 351₁, 438, 491, 494, 523, 673₂, 775₁, 813₁, 814₁, 996₁, 1074₂, 1182₂, 1354₁, 1362₁, 1363₂, 1381, 1393₂, 1587₁, 1770₁, 1771, 1825, 1856, 1965, 1997₁, 2013₁, 2014₁. hely-rajzi számú és Siolka Juon lui Zoszim tulajdonául bejegyzett ingatlanokra az ár-verést 579 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fen-nebb megjelölt ingatlanok az 1888. évi ju-nius hó 26-ik napján délelőtti 9 órákor *Hidegkut* község házában megtartandó nyil-vános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénz-ben, vagy az 1881. LX. törvényezikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1 én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri ren-delet 8-ik §-ában kijelölt óvadékképes ér-tékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi törv.-czikk 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges e'helyezéséről kiállított szabály-szerű elismervényt átszo'gáltani.

Kőhalom, 1888. április hó 16-án.
A kir. járásbírósg telekkönyvi hatósága.
(231) 1 1 Végh Albert, kir. j. bíró.

(228) 1 3

Az észrevételek szintén írásban és minden beadványhoz külön adandók be. A felszólalások f. évi július hó 5-étől bezárólag ugyanazon hó 15 ik napjáig, az észrevételek pedig f. é. július 16-ától bezárólag ugyanazon hó 25 ik napjáig nyújtandók be.

A felszólalások és az azokra tett észrevételek alólírott központi választmány-hoz intézendők és a szükséges okiratokkal felszerelve, azon község előjáróságánál, melynek névjegyzéke ellen a felszólalás történt, nyújtandók be.

Mi is azon megjegyzéssel hozatik köztudomásra, hogy a bejövő felszólalások és észrevételek felett Brassóvármegye központi választmánya f. é. szeptember hó 1-ső és esetleg folytatólag 2 ik napján mindenkor d. e. 9 től 12 ig tartandó nyil-vános üléseiben fog határozni és hogy határozatai folyó évi szeptember hó 20. ikától szeptember 30-áig a hivatalos órák alatt közszemlére ki fognak tétetni.

Brassóvármegye központi választmányának 1888-ik évi június 15-én tartott üléséből.

Roll Gyula s. k.

kir. tanácsos alispán és közp. választmányai elnök.

Dr. Jekel Frigyes s. k.

tollvivő.

Ad 234. - 1888 szám végreh.

Árverési hirdetmény.

Mely szerint közzététetik, hogy zsi-berki *Schooser Györgynek* odavaló *Tontsch János és Schochert György* elleni 400 frt s járuléka ügyében a köhalmi tek. kir. járásbírósgnak 1142./1887. p. számú vég-zése alapján alólírt végrehajtó által folyó évi május hó 21-éről fenti szám alatt ki-bocsátott árverési hirdetmény hatályon ki-vül helyezése mellett a köhalmi tek. kir. járásbírósgnak 628./1888. számú végzése által fenn nevezett végrehajtató javára szintén fenn nevezett végrehajtást szenved-dők ellen 400 frt tőke, ennek 1887. évi szeptember hó 27-ik napjától számítandó 6% os kamatai, 58 frt 29 kr megállapított nyg az első, valamint jelen árverés kitű-zésével 4 frt 20 krban felmerült és még felmerülő költség kielégítése czéljá-ból biztosításilag *Tontsch Jánostól* lefog-lalt és 51. frtra becsült 6 drb ló, 3 drb bival és 2 lőszekér, továbbá 152 frtra becsült 5 szekér széna, 20 hektó török-buza és 80 klgr. szalonnának felerésze nyilvános bírói árverésen eladatik.

Mely árverésnek a köhalmi kir. já-rásbírósg 1717./1888. sz. kiküldést ren-delő végzése folytán a helyszínén, vagyis *Zsiberk* község házában leendő eszköz-lésére 1888. évi június hó 30-ik napjának délelőtti 10 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érin-tett ingóságok ezen árverésen, a legtöb-

bet ígérőnek becsáron alul is eladatni fog-nak, és hogy a vételár az 1881. évi LX. t.-cz. 108. § ában megállapított feltételek szerint kifizetendő.

Végül megjegyeztetik, hogy a többi lefoglalt, de fennebb fel nem sorolt ingó-ságokra nézve az árverés ki nem terjesz-tése a köhalmi tek. kir. járásbírósgnak 1821. és 1908. - 1888. p. számú végzé-sein alapszik.

Kőhalom, 1888. június hó 16 án.

Zachariás Kristóf,
kir. bírósági végrehajtó

[229] 1-1

Legújabb

nyári szöveteke-t valódi gyapjuból

szétküld utánvét mellett leg-olesóbban szabott árak mel-lett, a szolidnak s jónak ál-talan ismert

SIEGEL J. W.

posztógyári raktára
Brünnben.

A szabómester urak, kik mintakártyámat nem ismerik s vevőközönségük körét rendkívül finom szövete-ke feldolgozása által akarják ter-jesztetni, szíveskedjenek egy levelező lapon bizalommal hozzám fordulni.

É p i t ő a s z t a l o s s á g .

B u t o r g y á r .

LASKAI

ADOLF

butorgyára, építőasztalossága és gőzfűrésze

BRASSÓBAN, Nagy-utca 526. szám alatt,

Minthogy butorgyáram már mintegy három év óta forgalomban van, raktáron van nálam a legkülönbélebb bú-tor, a legegyszerűbbtől a legfinomabb s elegánsabbig, beleszámítva a ritkaságokat is. — Gyártmányaim kiválóan a fának szárítókamrában való gondos präparálása, a legfinomabb kötszerek (enyvek) használata, a kárpitozásnál az elismert leg-jobb anyag felhasználása s végre az összes munkák lelkiismeretes elkészítése, megbízható s a kor kívánalmainak megfe-lelő, képzett segédszemélyzet által tünnek ki.

Gyártmányaimnál az egyes farészek szakadásai, repedései vagy elválásai, vagy a fagon elváltozása, vagy pedig szú-rágás nem fordul elő, a miért annál inkább kezességet vállalom, minthogy butoraim összes alkatrészei gyáramban készülnek.

Habár az általam magánosoknak, mint saját készítményeimet eladott butoraim, valamint az 1886. augusztus havában a Vigadóban rendezett butorkiállítás eléggé bizonyították gyáram versenyképességét és reális kezelését, mindazonáltal szükségesnek vélem, e helyen butoraim jelzett előnyeire kiválóan figyelmeztetni, mert a n. é. közönség házról-házra vándorló egyének által épen az utóbbi időben gyakran vezettetik félre olesó, de rossz bécsi és budapesti butorok magasztalásával.

Kétségtelen, hogy van kitűnő bécsi és budapesti butor, t. i. a hires bécsi és budapesti gyárak saját készítményei, melyekben csak lelkiismeretes előkészített, elsőrangú anyag dolgoztatik fel a legpontosabban; — ámde ezen gyártmányok, melyeknél a hirnév is velefizettetik, Bécsben és Budapesten helyben is oly árban állanak, hogy idehozatásuk lehetetlen.

A rendes bécsi és budapesti árak ellenben rendesen oly készítőktől erednek, kik az első legjobb s bizonyára legolesóbb anyagot dolgozzák fel, annak csak nagy költséggel eszközölhető gondos előkészítése nélkül. Minthogy az árunak tetszetős alakja van, a fának vagy kötanyagnak hiányai ellenben épenséggel nem, a kárpitos-munka hiánya pedig a fagon teljes megrongálás nélkül fel nem fedezhető, a vásárlásnál a később mutakozó hiányok a legnagyobb figyelem mellett sem vehetők észre és így a vevő ugyan olesó, de rossz, tarthatatlan butort vásárol.

Ilyenmü olesó áru azonban nagyon is drága, mert a butor — nem mint ruhanemü — divatnak alávetve nem lévén, rendesen egész emberéletre szereztetik be.

A butorgyártáson kívül építőasztalossággal is foglalkozom, melynél ép oly kiváló gondot fordítok kizárólag jó, műszakilag szárított anyagra, mint gondos, a kor igényeinek megfelelő kivi-telre. Nagy-utca 526. szám alatt lévő butorraktáromban ajtók és ablakok kellő számban állnak rendelkezésre. — Ezenkívül elvállalom gőzfűrészemben való felvágatásra mindennemü fákat, vala-mint vásárlók is mindennemü műfatönköket.

Midőn ennélfogva telepemet s raktáromat a nagyérdemü közönség jóakaró figyelmébe aján-lanam, vagyok kiváló tisztelettel

LASKAI ADOLF.

M i n d e n f é l e f a n e m e k b e v á s á r l á s a .

Brassó, ALEXI könyvnyomdája.

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.